

Egy leendő kutatás elé

Dilemmák és kihívások a rendészeti szocializáció kutathatósága kapcsán

A Preliminary Study

Dilemmas and Challenges in Researching Law Enforcement Socialisation

BAKOS Norbert¹

Cél: A tanulmány célja a rendészeti szocializáció kutathatóságával kapcsolatos dilemmák és kihívások feltárása, különös tekintettel a magyar rendészeti felsőoktatás intézményi, jogi és szervezeti sajátosságaira. A vizsgálat célkitűzése továbbá egy jövőbeni, empirikus kutatás elméleti és módszertani meg-
alapozása.

Módszertan: A tanulmány leíró és elemző módszereket alkalmaz, jogszabályi és intézménytörténeti áttekintésre, valamint a rendészeti képzés és nevelés szervezeti kereteinek összehasonlító elemzésére építve. A kutatás módszertani megközelítésként kvalitatív és kvantitatív eszközök kombinált alkalmazását vázolja fel, hangsúlyt helyezve az interjúkra, fókuszcsoportos vizsgálatokra és innovatív kvalitatív módszerek bevonására.

Megállapítások: A rendészeti szocializáció kutatását jelentősen nehezíti az intézményi zártság, a bizalmi deficit, az öncenzúra, valamint a rendészeti képzési intézmények és rendőrségi modellek folyamatos átalakulása. A tanulmány megállapítja, hogy a rendészeti nevelés tartalma és irányai nem tekinthetők állandónak, hanem szorosan összefüggenek a társadalmi, politikai és szervezeti változásokkal, ami komplex, interdiszciplináris kutatási megközelítést tesz szükségessé.

¹ Rendőr alezredes évfolyamparancsnok, Nemzeti Közsolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar Rendészeti Kiképzési és Nevelési Intézet Rendvédelmi Tagozat, e-mail: bakos.norbert@uni-nke.hu

Érték: A tanulmány hozzájárul a rendészeti szocializáció tudományos diskurzusához azáltal, hogy rendszerezi a kutatással kapcsolatos elméleti és módszertani kihívásokat, és irányt mutat egy átfogó, több tudományterületet integráló empirikus vizsgálat megvalósításához. Az eredmények gyakorlati szempontból is hasznosíthatók a rendészeti nevelési rendszerek és a társadalmilag elvárt rendészeti szocializáció fejlesztésében, megújításában.

Kulcsszavak: rendészeti szocializáció, rendészeti nevelés, rendészeti felsőoktatás, kutatómódszertan, szervezeti kultúra

Aim: The aim of the study is to explore the dilemmas and challenges related to the searchability of law enforcement socialisation, with particular emphasis on the institutional, legal, and organisational characteristics of Hungarian law enforcement higher education. A further objective is to provide the theoretical and methodological foundations for a future empirical study.

Methodology: The study applies descriptive and analytical methods, drawing on a review of relevant legislation and institutional history, as well as a comparative analysis of the organisational frameworks of law enforcement education and training. From a methodological perspective, the paper outlines the combined use of qualitative and quantitative research tools, with particular emphasis on interviews, focus group studies, and the application of innovative qualitative methods.

Findings: Research on law enforcement socialisation is significantly hindered by institutional closedness, deficits of trust, self-censorship, and the continuous transformation of law enforcement training institutions and policing models. The study finds that the content and directions of law enforcement education cannot be regarded as constant, but are closely linked to social, political, and organisational changes, which necessitates a complex, interdisciplinary research approach.

Value: The study contributes to the academic discourse on law enforcement socialisation by systematising the theoretical and methodological challenges of related research and by outlining directions for the implementation of a comprehensive empirical study integrating multiple disciplines. The findings may also be applied in practice to support the development and renewal of law enforcement education systems and socially expected models of law enforcement socialisation.

Keywords: law enforcement socialisation, law enforcement education, law enforcement higher education, research methodology, organisational culture

Bevezetés

A Nemzeti Közszerológati Egyetem Rendészettudományi Karának rendészeti szocializációért, nevelésért felelős munkatársaként régóta és erősen foglalkoztat a gondolat, hogyan tudnék olyan meghatározó, de leginkább inspiráló személyé válni, aki nemcsak rendőrszakmailag, de a rendészeti beilleszkedésben, ezen hivatás gyakorlásához kívánatos normák, értékek és viselkedésminták elsajátításában is megfelelően tudja támogatni a hallgatókat.

Az ideális állapot elérésének alapja megítélésem szerint a téma tudományos kutatása. Annak megkezdése előtt a tervezés során szinte elengedhetetlen protokoll a dilemmák, nehézségek számbavétele és azok áthidalási technikáinak a kidolgozása. Azonban kiindulásként tisztázzuk, mivel is kívánok foglalkozni.

„Rendészeti nevelés: a rendészeti pályára készülő tanulókkal és hallgatókkal való foglalkozás sajátos formája, más elnevezéssel rendészeti magatartás- és személyiségformálás. A ~ különböző módszerei és eszközei elősegítik az érintettek szervezeti szocializációját, hivatástudatának kialakítását, a rendvédelmi szervek etikai és fegyelmi normáinak megismerését és elfogadását” (BODA 2019: 472).

Fontos tisztázni, hogy a rendészeti nevelésben, szocializációban kik a leginkább érintettek.

A Rendőrtiszti Főiskola 1971-es hivatalos megalakulását követően 2011-ig – a frissen létrehozott Nemzeti Közszerológati Egyetem (NKE) megalakulásáig – 40 éven keresztül volt a magyar rendészeti felsőoktatás központi intézménye. Mint ilyen, jelentős szerepet játszott a rendőri hivatás professzionalizálásában, a rendészeti nevelésben, amit leginkább az évfolyamparancsnokai útján realizált.

Ebben a korszakban és miliőben – a rendőri szolgálat fontos tantárgyain keresztül, illetve a felém közvetített viselkedésminták által – volt szerencsém nekem is beletanulni, beilleszkedni a kor elvárt rendőrtiszti ideáljába. Abban az időben még nem foglalkoztattott, hogy a tananyag és a rendőri szocializáció milyen elvek mentén kapcsolódott össze, és hogyan közvetítették a rendészeti pályán szükséges értékeket, de a jelenlegi feladatkörömben már terhel az ezzel kapcsolatos felelősség.

A Nemzeti Közszerológati Egyetem megalakulásakor a Nemzeti Közszerológati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény 47. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésnek megfelelően megalakult a kiképzési-nevelési szervezeti egység, a Rendészettudományi Kar Rendészeti Kiképzési és Nevelési Intézete.

Az Intézet gondoskodik a szervezeti kultúra megismertetésével, a speciális fizikai-kondicionális felkészítéssel, a rendőri intézkedések gyakorlati elsajátításával, az alak, valamint a lövészeti kiképzéssel kapcsolatos feladatok ellátásáról.

A rendészeti szocializációt középpontba állító nevelési módszerek alkalmazásával gondoskodik a hallgatók megfelelő attitűdjének kialakításáról.

2013-ban a Szenátus 114/2013. (VII. 10.) számú határozata alapján az Intézeten belül megalakult a Rendészettudományi Kar Hallgatói Tagozata, amelynek alapvető feladata

a szervezeti kultúra, a rendészeti szocializáció alapjainak megismertetése, a szolgálati érintkezés szabályainak oktatása volt.

2015. július 1-jén hatályba lépett a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.), amely 2016. július 1-jei hatállyal új jogintézményként bevezette a rendvédelmi tisztjelölti jogállást. A törvény értelmében a tisztjelölt a vele ösztöndíjszerződést kötő rendvédelmi szerv tisztjelölti állományában, az előmenetelének megfelelő tisztjelölti rendfokozati jelzéssel teljesít szolgálatot. Szolgálati helye a Nemzeti Közsolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar Rendvédelmi Tagozata (Rendvédelmi Tagozat).

Fontos megjegyezni, hogy az NKE privilégiuma jelenleg a leghosszabb rendészeti nevelésre fordítható idő, mivel a rendőri tiszthelyettesképzésben részt vállaló intézmények, úgymint a Miskolci Rendvédelmi Technikum, a Körömdi Rendvédelmi Technikum és a Rendőrségi Oktatási és Kiképző Központ Rendvédelmi Akadémia képzéseinek időtartama 2 év vagy 10 hónap.

Az NKE Rendvédelmi Tagozat rendészeti szocializációs tantárgyi programja szerint a szakmai tartalom az alábbi:

„A rendészeti szocializáció nyolc féléves programja biztosítja, hogy a hallgatók ne csak elméleti tudást szerezzenek, hanem a hivatásos rendészeti munka gyakorlati követelményeire is felkészüljenek. A képzés során elsajátítják a rendvédelmi szervek egységes szolgálati rendjét, az alaki magatartás szabályait és a szervezet működéséhez szükséges fegyelmet, amely a hivatásos állomány alapvető követelménye. Az évfolyamok fokozatosan mélyülő alaki szemléi biztosítják, hogy a hallgatók a rendészeti szervezetek elvárásaihoz igazodva fejlődjenek. A program célja olyan szakemberek képzése, akik a rendészeti hivatás írott és íratlan szabályait is ismerve képesek hatékonyan beilleszkedni a hierarchikus rendszerbe és megfelelni a szolgálati elvárásoknak” (RKNIB61: 1).

Úgy vélem, hogy a rendészeti szocializáció fejlődési irányainak, mozgatórugóinak teljes feltárása érdekében szükséges kutatnunk, és ennek részeként érdemes párhuzamba állítanunk az NKE Hadtudományi és Honvédtisztképző Karon folyó tiszti szocializáció alapjait, irányait, menetét és a nevelésre kijelöltek tevékenységét is.

„A modern rendészetnek képesnek kell lennie egyensúlyt teremteni a fegyelem és az önálló cselekvés között. A rendészetben dolgozóknak képesnek kell lenniük a parancsok betartására, de ugyanakkor önállóan is kell tudniuk cselekedni, ha a helyzet úgy kívánja. Mindezen megállapítások alapján a fegyveres rendvédelmi szervek tagjaira vonatkozóan a továbbiakban az alábbi definíciót értem fegyelemként: fegyelem a rendvédelmi szerv belső rendjét és fegyelmezettségét fenntartó jogszabályok, normák, erkölcsi és etikai elvek összességéből álló eszközrendszer, amelynek célja a rendvédelmi szerv tagjainak jogszerű, professzionális és etikus magatartásának biztosítása a szolgálat ellátása során.” (BEZERÉDI 2024: 97).

Fel kell tárnunk, hogy hol válik el élesen a katonai és a rendvédelmi fegyelem, melyek azok a tényezők, amelyek markánsan megkülönböztetik a két hivatásra nevelés irányvonalait.

Nehézségek

A tervezett kutatás bonyolultságát abban látom, hogy a rendészeti nevelés irányát rendkívül sok tényező alakította. Mind a társadalmi kor, a rendőrségi modellek változása, az intézmények átalakulása, az aktuális felsővezetők attitűdje, mind pedig a nevelésért közvetlenül felelős képzettsége, végzettsége hatással van rá. Mindezek tudatában szükséges megtervezni és eldönteni, hogy milyen körből és milyen módszerekkel tudunk annyi és olyan értékű információt kinyerni, ami választ nyújthat a téma kapcsán felmerülő kutatási kérdésekre.

Megítélésem szerint a rendészeti szocializáció kutatását tovább nehezíti az intézményi zártság, a bizalmi korlátok és olykor az interdiszciplináris megközelítés hiánya. Ezek akadályozzák a mélyebb megértést és a szükséges társadalmi kontroll érvényesülését.

A rendészeti szocializációnak – vagyis annak a nevelési folyamatnak, amely során a rendvédelmi dolgozók elsajátítják a szakmai normákat, értékeket és viselkedésmintákat – a kutatása különösen szenzitív és összetett terület.

Kutatói munkám elé még az alábbi akadályok gördülhetnek.

Intézményi zártság és hozzáférési korlátok

A rendvédelmi-katonai szervek gyakran zárt szervezeti kultúrával (és azon belül további szubkultúrákkal) rendelkeznek, ahol a külsős kutatók nehezen kapnak betekintést a belső folyamatokba. Ezt talán hivatásos mivoltommal át tudom hidalni.

Az adatgyűjtéshez szükséges dokumentumok, iratok beszerzését nehezíti, hogy azok minősített normák, vagy személyes és szenzitív adatokat is tartalmazhatnak.

Bizalmi deficit és öncenzúra

A rendőrök, honvédek és más rendvédelmi dolgozók gyakran bizalmatlanok a kutatókkal szemben (még ha kolléga is az illető), különösen akkor, ha úgy érzik, hogy a vizsgálat kritikus szándékú lehet, feltárhatja hiányosságaikat, megváltoztathatja kényelmes munkavitelüket.

A megkérdezettek hajlamosak lehetnek öncenzúrát gyakorolni, szépíteni a válaszokat, ami torzíthatja az eredményeket – például nem beszélnek nyíltan a szervezeti nyomásról, személyes hiányosságaikról vagy a dilemmáikról.

Az interdiszciplináris megközelítés hiánya

A rendészeti szocializáció több tudományágat magába foglaló, komplex téma, amely a szakmai részen túl pszichológiai, szociológiai, jogi, pedagógiai és andragógiai aspektusokat is felölel. Ezeknek a megközelítési formáknak a kutatása időigényes, és bizonyos

alapfelkészülést is megkíván, így a különböző tudományágak, szakterületek neves szakembereinek segítségére, munkájára kell támaszkodnom.

A kutatások gyakran egyetlenományterületre szorítkoznak, így nem tudják teljes mélységükben feltárni a szocializációs mechanizmusokat. Ezért meg kell próbálnom kilépni ebből a keretből, és a mindenoldalú megközelítést preferálni.

Módszertani kihívások

A kvalitatív módszerek – például interjúk, megfigyelések, dokumentumelemzés – nemcsak időigényesek, de nehezen is alkalmazhatók zárt intézményi környezetben. Bár az intézeti változásokkal fellépő fluktuáció bonyolítja az érintettek felkutatását, mégis hatékonyak lehetnek. A témában korábban érintettek beazonosítása, felkutatása és interjúztatása elkerülhetetlen, de nehézkes feladatnak mutatkozik.

A kvantitatív kutatások – például kérdőíves felmérés, statisztikai modellezés – pedig, bár nagyobb mennyiségben alkalmasak a megkérdezettektől kiegészítő információk kinyerésére, ugyanakkor gyakran nem tudják megragadni a szocializáció finomabb, informális elemeit. A kvantitatív mérések módjait igazítani szükséges az érintettek generációs sajátosságaihoz. Példának okáért egy Z generációs hallgatótól nem feltétlenül nyerhető ki információ egy papír-ceruza teszttel – őket digitális formában hatékonyabb megkérdezni.

A rendészeti nevelés fontosságáról, irányairól, végrehajtási formáiról, időtartamáról, végrehajtásáért felelős személyek köréről még az egyetemi vezetők, oktatók, kiképzők, osztályfőnökök, évfolyamparancsnokok között is meglehetősen nagy véleménykülönbség mutatkozik. Ezek egymástól független feltárása a hagyományosnak számító interjúzás módszerével még csak elvégezhető, de összetelalkoztatásuk más, új módszertani megoldásokat igényel. Ehhez szándékomban áll használni a fókuszcsoporthoz interjút, illetve kipróbálni a kutatói rendőrkávéházat (MOLNÁR 2022).

A kutatók gyakran nem reflektálnak saját szerepükre, előfeltevéseikre és az intézményhez fűződő viszonyukra. Ez az objektivitás szempontjából persze kívánatosnak tűnik, de a szakterületen működő szakemberek alacsony száma miatt véleményem szerint nem nélkülözhetők, nem hagyhatók figyelmen kívül a saját tapasztalatok sem.

Intézményi, képzési változások

- 1971: az RTF hivatalos megalakulása, az első évfolyamok elindítása.
- 1990-es évek: a képzés modernizálása, új tanszékek és szakirányok létrehozása.
- 2000-es évek eleje: a Bologna-rendszerhez való igazodás, kreditrendszer bevezetése.
- 2011: az RTF beolvadt a frissen létrehozott NKE-be, és a Rendészettudományi Kar részeként folytatta működését.
- A rendőrtiszthelyettes-képző iskolák a rendszerváltást követően és a határőrség és rendőrség integrációja után alakultak át, változtatták meg képzési formáikat vagy zártak be.

Látható, hogy szinte lehetetlen az eltelt időszakban konstans rendészeti szocializációt mint nevelési formát átadó intézményt kutatni, mivel a rendészeti képzési intézmények jóindulattal sem nevezhetők állandónak. Irányításuk, elveik, céljaik, struktúrájuk és helyszíneik a fluktuáció, a kor kihívásai, az anyagi támogatottság, a politikai helyzet és a társadalmi elvárások változásaihoz igazodtak.

A rendőrségi modellek változása korszakonként

1970–1989: szocialista államrendőrségi modell:

- a Belügyminisztérium közvetlen felügyelete gyakorlatilag politikai irányítás alatt állt;
- a közrend fenntartása mellett meghatározó feladat a politikai ellenőrzés is;
- a rendőrség együttműködött az állambiztonsági szervekkel;
- a BM-es rendőrségi modell hierarchikus, centralizált és katonai jellegű volt.

Vélelmezem, hogy ebből az időszakból interjúalanyokat és dokumentumokat sem egyszerű felkutatni, ami nem könnyíti meg céljaim elérését.

1990–2000: (átmeneti) demokratikus modell:

- a rendszerváltás után megkezdődött a rendőrség civil kontrolljának erősödése és depolitizálása;
- az önkormányzati rendészeti és a civil jogvédelem elvei is megjelentek;
- a rendőrség a közbiztonságra és a jogvédelemre kezdett koncentrálni;
- a rendőrség működését törvényben (1994. évi XXXIV. törvény) szabályozták.

Feltételezem, hogy ebben a modellben a változások magukkal rántották a rendészeti szocializáció korábban elfogadott irányait is, és reformot hoztak mind az irányelvek, mind pedig a nevelésért felelős személyektől elvárt alapkompenciák terén is. E korszak vizsgálata a változásokban rejtegeti a nehézségeket. Sokakat foglalkoztató téma, hogy a TC Team Consult szervezetfejlesztési tanácsadó cég által a Magyar Rendőrség átvilágításáról készített jelentés hogyan befolyásolta a változásokat.

2000–2010: EU-konform közösségi modell:

- az EU-csatlakozás hatására az európai normákhoz való alkalmazkodás kihatott a rendőrségre is;
- a közösségi rendészet elemei halványan, szigetszerűen kezdenek kirajzolódni: a rendőrség lokális projektek révén egyre nagyobb hangsúlyt igyekszik fektetni a lakossági kapcsolattartásra és a bűnmegelőzésre;
- új képzési modellek és nemzetközi együttműködések indultak, szignifikáns informatikai fejlődés látható;
- bővül a rendőrség szerepköre: terrorizmus elleni fellépés, határrendészet megerősítése.

Szélesíti a kutatást annak kérdése, hogy az EU-tagállamok rendészeti képzésének nevelési elemei bekerültek-e, és ha igen, milyen formában a hazai rendészeti szocializációba. Ezeket kik vagy mik befolyásolták? Kibontható-e egyáltalán, hogy milyen hatások domináltak?

2010-től napjainkig: Központosított integrált modell:

- a katonásabb struktúra és a rendőrség centralizációja újra előtérbe került;
- a Készenléti Rendőrség szerepe megnőtt, a különleges egységek megerősödtek;
- a rendészeti szervek integrációja zajlott (a határőrség beolvadása a rendőrségbe; az Adó- és Pénzügyi Hatóság és a Vám- és Pénzügyőrség egyesítése; a Tűzoltóság és Polgári Védelem fúziója Katasztrófavédelem néven);
- a közterület-felügyelet, a polgárőrség és a szaporodó önkormányzati rendszetek szerepe továbbra is kiegészítő jellegű, azonban a velük való együttműködés erősödik;
- a rendőrségi oktatásban új modellek jelentek meg, például a tisztjelölti képzés, a 10 hónapos képzés, a határvadász képzés és a pályaorientációs szűrés.

Komoly kihívást jelent a kutatásban, hogy vizsgálható-e, tetten érhető-e a közösségi szemlélet térnyerése, vagy az EU hatására feltehetőleg megreformált rendészeti nevelést esetlegesen háttérbe szorítja a katonásabb struktúra.

A fent írtakból az látszik, hogy a rendészeti szocializációt kutatni nehéz feladat, mivel nem beszélhetünk konstans rendészeti képzési intézményekről. Azok irányítása, elveik, céljaik és helyszíneik a fluktuáció, a kor kihívásai, az anyagi támogatottság, a politikai helyzet, a társadalmi elvárások, a rendőrségi modellek hatására folyamatosan mozgásban vannak. Egyéni késztetésem, tudásvágyam és fejlődési igényem mellett a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar dékánjának és felső vezetésének elvárása és feladatszabása is megerősít elhatározásom és a téma kutatásának fontosságában.

„A Rendvédelmi Tagozat feladata:

- az RTK-n folyó nevelő munka szervezése, koordinálása,
- nevelési ajánlások kidolgozása a nevelést közvetlenül végzők számára,
- az egységes nevelési hatásrendszer kialakítása, működésének figyelemmel kísérése, korrigálása,
- az önismeret, önnevelés elősegítése,
- részvétel az oktató-nevelő munka egyetemi szintű kutatásában” (NKE 4/2021. Intézkedés, 1. számú melléklet 5.1. pont, 4.).

A dékáni intézkedésben felsorakoztatott feladatok álláspontom szerint csupán abban az esetben hozhatják meg a kellően elvárt eredményt, lehetnek igazolhatóan hatékonyak, és követhetik a kor elvárásait is, ha az utolsó pontban megfogalmazott egyetemi szintű oktató-nevelő kutatómunkába tudatosan és mélyen belemerülünk.

A kutatómunka eredményeként a rendészeti szocializáció résztvevőinek, úgymint a tanszékeknek, osztályfőnököknek, hallgatóknak, oktatóknak-kiképzőknek és évfolyam-parancsnokoknak a szerepe és feladata is letisztulhat, összehangoltabbá válhat. Ennek végeredménye pedig egy a rendvédelmi szolgálat sajátosságait tudatosan vállaló, elkötelezett,

mindemelett művelt, jó vezetői készséggel rendelkező, kreatív gondolkodású tiszt lehet. Talán furcsának hat, de sorra véve a dilemmákat, nehézségeket, és látva a buktatókat, még inkább vonzódom ehhez a témához. Az ok egyszerű: siker esetén a kutatás eredménye felhasználhatóvá válik a jelenleg működő gyakorlat fejlesztésére vagy a változás irányának, módszereinek meghatározására, és talán az első lépések megtételét is predesztinálhatja.

Bízom benne, hogy elhatározásomat sokan támogatják és segítik majd, ami záloga lehet egy szerteágazó ismeretanyag létrehozásának.

Törekvésemben meghatározó szerepet játszanak tapasztalt nyugállományú kollégámnak a rendőri hivatás etikájáról szóló könyvébe foglalt gondolatai, amelyek közül az alábbi idézet inspirál leginkább:

„Szakmádban, a munkaterületeden légy profi, légy az első, a legjobb! Találd meg a helyed, azt a területet, amelyben legjobban megtalálhatod örömedet, amihez legnagyobb az affinitásod, amiben sikeres vagy belül és kívül egyaránt! Ha kell, ennek érdekében változtass! Minden változás tavaszt ígér munkádban, gondolkodásodban, ténykedésedben, szellemiségedben. Az új kihívás feldob, serkent, izgat, bizonyítási kényszert teremt, önbizalmadat erősíti, s ez által mindazt hozza magával, ami a sikerhez, az elismertséghez vezet vagy vezethet” (HORVÁTH 2008: 100).

Összegzés

Amint a fentiekben láthattuk, a tanulmány a rendészeti szocializáció kutathatóságának dilemmáit és kihívásait vizsgálja, különös tekintettel a magyar rendészeti felsőoktatás intézményi és jogi környezetére. A szerző áttekinti a rendészeti nevelés fogalmi kereteit, történeti fejlődését, valamint a Nemzeti Közszerződési Egyetem Rendészettudományi Karán zajló szocializációs folyamatok sajátosságait. A vizsgálat rámutat arra, hogy a rendészeti szocializáció alakulását jelentős mértékben befolyásolták a rendőrségi modellek korszakos változásai, az intézményi átalakulások, valamint a jogszabályi és szervezeti környezet módosulásai.

A tanulmány hangsúlyozza, hogy a rendészeti szocializáció kutatása módszertani és hozzáférési nehézségekkel terhelt terület, amelyet az intézményi zártság, a bizalmi korlátok, az öncenzúra, valamint az interdiszciplináris megközelítés hiánya tovább nehezít. A szerző szerint a jelenség komplexitása indokoltá teszi a kvalitatív és kvantitatív módszerek kombinált alkalmazását, valamint kevésbé használt és új kutatási technikák – így például a fókuszcsoportos interjúk és a kutatói rendőrkávéház – bevonását is. A tanulmány célja egy jövőbeni, átfogó kutatás alapjainak a letétele, amely hozzájárulhat a rendészeti nevelés tudományos és gyakorlati fejlesztéséhez.

Felhasznált irodalom

- BEZERÉDI Imre (2024): A rendvédelmi tisztjelöltek fegyelmezése és a rendészeti szocializáció kapcsolata. *Katonai Jogi és Hadijogi Szemle*, 12(2), 88–118.
- BODA József szerk. (2019): *Rendészettudományi Szaklexikon*. Budapest: Dialóg Campus.
- HORVÁTH József (2008): *Szolgálj tisztességgel!* Budapest: BM Duna Palota és Kiadó.
- MOLNÁR Katalin (2022): A Police Café, mint lehetséges tudományos kutatási módszer. In MOLNÁR Katalin – GÁL Erika – OLÁH-PAULON László (szerk.): *Kutatói Rendőrkávéház? Avagy a közös biztonság, a bűnmegelőzés meg a tudomány*. Budapest: Alapítvány a Rendvédelmi és Magánbiztonsági Oktatásért és Kutatásért, 15–39.
- A Nemzeti Közszerológati Egyetem Rendészettudományi Kar dékánjának 4/2021. számú intézkedése a tanulócsoprtok és a tanulócsoprt-vezető oktató (osztályfőnök) feladatainak végrehajtásáról
- A Nemzeti Közszerológati Egyetem Rendvédelmi Tagozat rendészeti szocializációs tantárgyi programja, RKNIB61

Jogi forrás

2011. évi CXXXII. törvény a Nemzeti Közszerológati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról